

[Justitsministeren.]

i Betleri. Som det vil ses, er Begynderen absolut fritaget for Straf, men den, der betler paa ensomme Steder paa Landet paa en saadan Maade, at han optræder truende, vil aldrig være Begynder. Det vil altid vise sig, at han tidligere har været straffet eller i hvert Fald advaret paa en af de Maa-der, som er nævnt.

§§ 197 og 198 omhandler Løsgænger. § 197 omfatter det mere passive, forholdsvis uskyldige Løsgænger, nemlig de Tilfælde, hvor en arbejdsfør Person som Følge af vanemæssig Lediggang, der maa anses for selvforskyldt, falder det offentlige til Byrde og undlader at forsørge sin Familie, som derved kommer i Nød. § 198 angaar derimod de farligere Lediggængere, nemlig dem, om hvem der er Grund til at tro, at deres Lediggang dækker over, at de ernærer sig ved Lovovertrædelse. I begge Tilfælde skal der gives vedkommende Advarsel af Politiet og om muligt anvises Arbejde; saafremt vedkommende modvilligt undlader at efterkomme Paalæget om Arbejde, bliver han straffet. Baade om Betlere og Løsgængere gælder det, at de meget ofte vil egne sig for Arbejdshus, hvorfor § 64 ogsaa indeholder Bestemmelse herom.

Jeg skal nu nævne tre smaa Nyheder. Den ene er § 201, der sætter Straf for den, som erhvervsmæssigt benytter andres Ukyn-dighed, Uforstand eller Uerfarenhed til at forlede dem til Spekulationsforretninger. Det har jo vist sig, at saadant gaar i Svang i ret vidt Omfang. Den anden nye Bestem-melse er § 204, der forbyder Privat-Detek-tivvirksomhed. Saaledes som Bestemmelsen er affattet, rammer den ikke Erhvervslivets Oplysningsbureauer. Der kunde maaske være Tale om, at man kunde tillade Detek-tivvirksomhed i Tilfælde, hvor Politiet gav Bemyndigelse dertil eller lignende — der er maaske her et eller andet at iagttage. For det tredie indeholder § 205 en ny Bestem-melse, som sætter Straf for den, der i Er-hvervsøjemed anvender falske Foregivender eller anden svigagtig Adfærd til at forlede nogen til at udvandre. I denne Henseende er der begaaet grove Misbrug ved at for-lokke Folk med gyldne Løfter til at udvandre til Steder, hvor de maatte blive meget skuffet, og saadant bør, naar det sker fuldt bevidst, kunne straffes.

Kapitel 23 angaar Forbrydelser i Fa-milieforhold. Her rejser sig først og fremmest Spørgsmaalet, om der skal være Straf for Ægteskabsbrud. Det er et Spørgsmaal, som har været meget drøftet, og der har jo været forskellige Forslag: Forslag om, at

Ægteskabsbrud kun kunde straffes paa den krænkede Ægtefælles Begæring, eller at det kun kunde straffes, naar Ægteskabet blev opløst. Men selve disse Begrænsninger viser det haabløse i selve Grundlaget, som skulde være det at opretholde Ægteskabets Ren-hed gennem Straffebestemmelser. Det tror jeg ikke lader sig gøre. Jeg billiger derfor fuldt ud, at der ikke er nogen Straf for Ægteskabsbrud; saa meget mere maa jeg gøre det, som der let finder Misbrug Sted af en saadan Straffebestemmelse, idet den kan udnyttes til Pengeafpresning, baade naar Ægteskabet bliver bestaaende, og naar det bliver ophævet. Vi kender vel alle Tilfælde, hvor en gift Dame pludselig op-træder med store, kostbare Smykker, som er Resultatet af, at hun har talt alvorligt med sin Mand, efter at hun er blevet be- kendt med, at han har gjort sig skyldig i Ægteskabsbrud. Endnu mere kan det træde frem, naar Hustruen truer med at begære Ægteskabet ophævet, hvis Manden ikke yder hende et eller andet. Jeg tror, at det er det heldigste ikke at have en saadan Straffebestemmelse.

I § 207 findes Straffebestemmelsen om Bigami. Bestemmelsen i Stk. 3 gaar ud paa, at naar det andet Ægteskab ikke kan omstø- des, kan Straffen gaa ned til Bøde eller for den ugifte Person helt bortfalde. Det er i Konsekvens af den nuværende Ægteskabs- lov. I § 208 er fastsat Straf for Ægteskab mellem nærbeslægtede; den indeholder ogsaa en Konsekvens af Ægteskabsloven. En ny Bestemmelse er foreslaaet i § 212, der fast-sætter Straf for den, som ved Vanrøgt eller nedværdigende Behandling krænker sin Ægtefælle, sit Barn eller nogen hans Myn-dighed eller Forsorg. undergIVEN Person under 18 Aar eller en i opstigende Linie beslægtet eller besvogret, eller som ved modvilligt at unddrage sig en ham overfor nogen af de nævnte Personer paahvilende Forsørgelses- eller Bidragspligt udsætter dem for Nød.

Kapitel 24 indeholder Bestemmelserne om Forbrydelser mod Kønssædeligheden. Der er en ny Regel i § 219, som beskytter Kvinder mod groft Misbrug af tjenstlig eller økonomisk Afhængighed. Der var for nylig en Retssag om en Fabrikant, som havde misbrugt sin Magt over en i hans Brød staaende Kvinde, hvilket blev fuldt oplyst; han kunde dog ikke straffes. Et saadant Tilfælde bør sikkert være strafbart, og det er altsaa det, § 219 tilsigter.

Med Hensyn til Beskyttelse af Børn og unge er Forholdet i Øjeblikket det, at Pige- børn er ubetinget beskyttede indtil det fyld-